

نمای جمعه و لگد
به "بیضه اسلام"

آذر ماجدی

از مهمترین و اولیه ترین نتایج این سقوط، خلاصی زنان از بوغ
یک نظام عمیقاً ارتقایی و ضد زن در ایران و پر و بال گرفتن
جنیش آزادی زن در کل منطقه تحت سلطه اسلام است.

جنیش آزادی زن یکی از مهمترین و سرسخت ترین دشمنان رژیم
اسلامی است. جدال زنان با این رژیم از روز نخست آغاز شد.
جنیش آزادی زن آنتی تر نظم اسلامی است. همراه با تولد این
رژیم، آنتی تر آن نیز متولد شد. رژیم اسلامی سی سال پیش با
شعار "یا روسربی یا توسری" به زنان هجوم برد. یک آن کشمکش
میان این رژیم و جنیش آزادی زن متوقف نشده است. جمهوری
اسلامی کوشید تا ارتقای عتیق اسلامی را توسط مدن ترین و
پیچیده ترین دستگاه سرکوب در جامعه پیاده کند. از طریق شکنجه
و کشتار هزاران انسان حجاب سیاه اختناق بر سر جامعه کشید.
بنیان های آپارتايد جنسی را مستقر کرد. زنان را به زیر حجاب
اسلامی برد.

زنان یک لحظه از مقاومت در مقابل این احکام ارتقایی اسلامی
دست برنداشتند. علیرغم اسارت، شلاق، شکنجه، تجاوز، اعدام و
سنگسار بر حقوق خود پای فشرند. کوتاه نیامدند. هر بار که در
مقابل هجوم سبعانه این رژیم عقب نشستند، نیروی خود را ترمیم
کردند و قدرتمند تر به سنگرهای ارتقای حمله ور شدند. در این
جدال همیشه زنده ی جنیش آزادی زن با رژیم، مبانی اسلام به
لرزه افتاد. از حسین پارتی های شب عاشورا تا اجرای نماز جمعه
مختلط، این "قدسات" اسلام زن ستیز و عقب مانده است که به
سخره کشیده شده است.

اهمیت اصلی نماز جمعه هفته پیش در این تقدس شکنی ضد
اسلامی آن نهفته است. ملی اسلامی ها و جریان اصلاح طلب
دولتی ممکن است بکوشند نمایش قدرت مردم را در روز جمعه به
پای خود بنویسند. آن را تحلیل خود خدمت کن در این شرایط
رفسنجانی قلمداد کنند. این تحلیل خود نیز نشان داده شد که مردم
اهمیت چندانی ندارد. از روی استیصال و لاعلاجی است. همه
دیدند که زنان شجاع و آزادیخواه در این روز کمر اسلام را
شکستند. حضور زنان "بدحجاب" آرایش کرده که در میان مردان
نماز میگذاشتند (اگر بخواهیم به سبک خمینی بگوییم) لگدی بود بر
بیضه اسلام. این نماز جمعه را باید در تاریخ ثبت کرد. این یک
ضربه مهم به اصول و اساس اسلام بود. نشان داده شد که مردم
برای اسلام تره خورد نمیکنند. تمام
دنباله در صفحه بعد
خرافه هایی که با اسم مقدسات به خورد

نمای جمعه هفته پیش یک نقطه عطف مهم در تاریخ
جمهوری اسلامی بود. نه بخارط سخنان رفسنجانی و یا مانور
باصطلاح "زیرکانه" او. بلکه بخارط بلایی که مردم بر سر اسلام
آورند. از یک هفته پیش از آن ملی - اسلامی ها و جریان توده
ای - اکثریتی به درگاه رفسنجانی استغاثه کرند و به او هشدار
دادند که سازش نکند. رسانه های غربی و "میز های ایران" شان
از نام رفسنجانی اشیاع شد. آبا و اجداد رفسنجانی را توضیح دادند
و تفسیر کردند. چشمان این رسانه ها و ملی - اسلامی ها به
رفسنجانی خیره شد. سوال این بود: آیا این امامزاده معجزه خواهد
کرد؟

رفسنجانی همانگونه که انتظار میرفت کوشید و رای جناح ها قرار
گیرد. در ژست رهبر نظام ظاهر شد. کوشید به شکلی مردنده
مانور دهد. اما مساله اینجاست که اوضاع سیاسی آنچنان پیش رفته
است که فضایی برای مانور برای این جلادان باقی نمانده است.
خیزش شورانگیز و شجاعانه مردم، تداوم مبارزات آزادیخواهانه
مردم علیرغم سرکوب خشن و بیرحمانه رژیم، ناقوس مرگ نظام
را به صدا در آورده است. از این رو است که دعواهای دو جناح
این چنین بالا گرفته است. حفظ نظام هدف همه شان است. اما
شرایط به گونه ای است که نه راه پس دارند و نه راه پیش. این
معما لایحل تر از آنست که رفسنجانی "زیرک" از پس ان برآید.
بوی الرحمن رژیم شان را شنیده اند. هر تاکتیکی که اتخاذ میکنند،
گودال زیر پایشان را عمیق تر میکند.

رژیم رفتنی است. در این روزها این حکم مردم هر چه بیشتر دارد
به عمل نزدیک میشود. مرگ این رژیم فقط به معنای خلاصی
مردم ایران از این نظام ارتقایی و زن ستیز نیست. سرنگونی
رژیم اسلامی تاثیرات مهم و جدی در کل منطقه دارد. اسلام
سیاسی و تروریسم اسلامی سریعاً به حاشیه رانده خواهد شد. یکی

پیام آذر ماجدی به مادران داغدار و مضطرب
این جلادان را به محکمه بکشانیم
صفحه ۲

جانیان شرمتان باد!
تک تک تان را محکمه خواهیم کرد!
صفحه ۶

صفحه ۳

مصطفی به علی طاهری
سکولاریسم

شادی صدر ریوده شد!

صفحه ۷

ستم بر زن موقوف!

بلکه در سطح جهان است. یک عصر نوین روشنگری آغاز میشود. در طول تاریخ، اسلام هیچگاه به این شکل به مصاف طلبیده نشده است. با سرنگونی رژیم اسلامی، نور و امید به یک دنیای روشن تر و بهتر در منطقه پدیدار میشود. جنبش آزادی زن و سکولار شکوفا میشود و سریعاً رشد میکند. آزاد اندیشه و خلاصی از خرافات دینی باب میشود. در اثر شکست رژیم اسلامی، فقط اسلام سیاسی حاشیه ای نمیشود، اسلام بعنوان یک دین و ایدئولوژی نیز تضعیف میشود. جنبش آزادی زن در این دستاورده نقشی بسیار مهم و اساسی ایفاء کرده است. ■

که مادران و پدران بسیاری در کمین او نشسته اند تا بعنوان یکی از مسببین قتل و عام دهه ٦٠ در زندان های رژیم او را به محکمه بکشانند. بهت و استیصال او در مقابل سخنان مادر سهراب بروزی از هراس درونی او در مقابل عدالت خواهی هزاران مادر و پدر داغدیده است.

مادران!

حاصل سه نسل سرکوب و کشتار، هزاران هزار مادر داغدیده است. این مادران دشمنان سرسخت و آشتبای ناپذیر جمهوری اسلامی اند. تمام مادران را به مبارزه مشترک برای آزادی زندانیان سیاسی فراخوانید. زندان اوین را به محل تجمع هر روزه برای آزادی زندانیان سیاسی بدل کنید. در این مبارزه تنها نیستید. نه تنها تمام مادران داغدار، بلکه مردم را به همراهی در مبارزه

برای آزادی زندانیان سیاسی فراخوانید.

رژیم درگیر آخرین نبرد حیات اش است. باید این رژیم را به زیر کشیم. باید تمام سردمداران آن را برای جنایات شان به محکمه بکشانیم. محکمه سران رژیم و مسببین کشتار هزاران هزار انسان بهترین التیام درد جانکاه مادران داغدیده است. باید آرزوی فرزندان دلبندهای را متحقق کنیم. باید نشان دهیم که مبارزه آنها و از خود گذشتگی شان بی حاصل نبوده است. آزادی، برابری و رفاه خواست میلیون ها انسانی است که در کمین این رژیم نشسته اند. رژیم اسلامی را به زیر کشیم. اسارتگاه سیاه و شوم اوین را فتح کنیم. این جلادان را به محکمه بکشانیم و آزادی، برابری و رفاه را به ارمغان آوریم.

مرگ بر جمهوری اسلامی

٢٤ تیر ١٣٨٨ - ١٥ ژوئیه ٢٠٠٩

نماز جمعه و لگد به "بیضه اسلام"

مردم داه اند در مقابل چشمان حیرت زده جهان دارد دود میشود و به هوا میرود.

خیزش مردم علیه رژیم اسلامی همان کاری را با اسلام میکند که انقلاب کبیر فرانسه با مسیحیت و کلیسا در غرب کرد. سرنگونی رژیم اسلامی چالشی مهم و اساسی برای اسلام نه فقط در ایران

پیام به مادران داغدار و مضطرب

آذر ماجدی

مادران!

قلب های شما اکنون آغشته به درد و انباشته از غم و اضطراب است. مادرانی که فرزند دلند خود را در نبردی نابرابر با این رژیم جنایتکار از دست داده اند اکنون غمی جانکاه بر قلب هایشان سنجینی میکند. برای یک مادر و پدر هیچ دردی با درد از دست دادن فرزند برابر نمیکند. بعنوان یک مادر خود را صمیمانه در درد و غمتنان سهیم میدانم و شجاعت و استقامت تان را تحسین میکنم.

مادرانی که از فرزندان خود بیخبرند، مادرانی که هر روز به زندان اوین میروند تا خبری از جگرگوش گاشان بست آورند، با اضطرابی کشنه دست و پنجه نرم میکنند. هر روز با امید و انتظار روانه این مسیر شوم میشوند. هر روز با خشم فرو خورده در مقابل این اسارتگاهی که درد و فرباد و مرگ هزاران جوان را در خود محبوس ساخته است، اجتماع میکنند. آنها فقط میخواهند بدانند که بر فرزندانشان چه گذشته است. اما این جلادان با ریشخند درد و رنج این مادران را نظاره میکنند.

فرزندان شما به قهرمان بدل شده اند. فرزندان شما برای آزادی به خیابان ها آمدند. فرزندان شما، این انسان های شریف و آزادیخواه مایه افتخار اند. نداهه، سهراب ها، یعقوب ها، اشکان ها و ترانه ها بعنوان جوانان پرشوری که در راه آزادی جان باختند نامشان در تاریخ به ثبت خواهد رسید. یعقوب در لحظات واپسین دست در دست مادرش نهاد و به او گفت که "من برای آزادی می میرم". اگر سهراب، ندا، اشکان و ترانه هم میتوانستند با مادران خود وداع کنند، همین را میگفتند.

مادر سهراب با شجاعت و صلابت ستودنی از سهراب و از تلاش او سخن میگوید و تلاش سهراب را در سال ١٣٨٨ با تلاش خود در ١٣٥٧ برای به زیر کشیدن نظام سلطنت مقایسه میکند. روحیه سازش ناپذیر و رزمnde مادران ایران را نمایندگی میکند. میرحسین موسوی و زهرا رهنورد در برابر شجاعت، استحکام و صراحت او مبهوت و عاجز میشوند. آنها باران خواسته بودند، سبل دریافت کردند. آنها خوب میدانند که قادر نخواهند بود این شعله های خشم را خاموش کنند. خوب میدانند که توان ساكت کردن این قلب های درد کشیده را ندارند. آگاه اند که مردم به چیزی بجز سرنگونی رژیم اسلامی رضایت نخواهند داد.

میرحسین موسوی خود یکی از مسببین شکنجه و قتل و عام صدها جوان در زندان های جمهوری اسلامی است. موسوی خوب میداند

رهائی زن همین امروز!

دو سه دهه اخیر، سکولاریسم را در سطح جهان در مرکز مباحثت اجتماعی - سیاسی قرار داده است. نشریه آزادی زن سوالاتی در این رابطه تهیه کرده که به تعدادی از فعالین حقوق زن، و به سازمان های اپوزیسیون ارسال داشته است. در هر شماره یک یا دو مصاحبه ای را که به دست مان رسیده است، منتشر می کنیم. از فعالینی که علاقمندند در این بحث شرکت کنند دعوت می کنیم که با ما تماس بگیرند.

اتاتورک را در ایرن اجرا کند. طرح کشف حجاب رضاخان نمونه ای از بود اما از سویی دیگر خود شاه پای پیاده به قم می رفت یا با فرح پشت سر فلان آخوند در شیراز نماز می خواند. از سویی برای پیشبرد طرح هایش مانند انقلاب سفید جنبش مذهبی و خرد بورژوازی آخوندی را جلوی خود می دید از طرفی برای تحقیق مردم و سرکوب و سفت کردن فضای اختناق به مذهبیون احتیاج داشت. دوگانگی برخورد حکومت پهلوی با مذهب مدرنیسم ناقصی تحویل جامعه ایران داد که از دل ان یکی از کثیف ترین حکومت های مرتاج تاریخ بیرون زد. در یک استراتکت دیگر البته شاید به بحث شمارطی نداشته باشد مخالفت اینها با مذهب به خصوص اسلام بیشتر از سر عربی بودن و دست بردن به انبار ایرانی گری و ناسیونالیسم عظمت طلب ایرانی است البته این بحث امروز در صفووف راست های پروغرب وجود دارد در زمانی که قدرت سیاسی داشتند دستگاه مذهبی را تا گلو تغذیه می کردند. کلا در دوره حکومت پهلوی شاهد تلاش جدی برای سکولاریزه کردن جامعه نبودیم.

پرسش: اگر بپذیریم که فرهنگ امری ایستا و ثابت نیست، آیا می شود متوجه بود که فرهنگ یک جامعه بعد از تغییر یک حکومت در یک زمان کوتاه دچار تغییری بنیادی شود؟

پاسخ: مسلمان. تغییر در هر

است که می خواهد بنیاد ها و نهاد های اجتماعی را از سلطجو مذهب خارج کند. لایسیسم تا انجایی که قصد جدا کردن نهاد های دولتی از مذهب را دارد شبیه سکولاریسم است. با این تفاوت که سکولاریسم یک حوزه گسترده تر از قداست زدایی و باورهای خرافی و مذهبی جامعه است. اما لایسیسم بیشتر به نسبت میان دولت و دین مربوط می شود که مبتنی است بر: ۱- جدایی جامعه مذهبی از قدرت سیاسی. ۲- تاکید بر بیانی کارکنان رسمی و عدم پایبندی انها به شعائر مذهبی. دولت فرانسه از ۱۹۰۵ یک دولت لاییک است. دولت ترکیه از ۱۹۲۱ تا کنون یک دولت لاییک است. لازم به ذکر است بعضا بر افرادی که ضد مذهب هستند ترم لاییک اطلاق می شود.

پرسش: آیا از نظر شما حکومت پهلوی در عرصه اقتصاد و سیاست یک حکومت سکولار بود؟ اگر بود، پس وجود آخوند درباری (کارکرد دین در سیاست) را چگونه می شود توجیه کرد؟

پاسخ: ابدا. حکومت پهلوی را در عرصه سیاست ابدا نمی توان یک حکومت سکولار خواند. البته می شود گفت نسیمی از سکولاریسم در ان وزیده بود مذهب یک جز لایتجزای سلطنت بوده است و این دو همیشه لازم و ملزم بکدیگر بوده اند. شاه سایه خدا در زمین بوده است. مثال ها در این زمینه بسیارند. حکومت پهلوی از سویی می کوشید مدل

مفهوم سکولاریسم یا لایسیسم به یکی از بحث برانگیز ترین مسائل در میان جنبش های اجتماعی و نیروهای اپوزیسیون رژیم اسلامی بدل شده است. سی سال حکومت خشن مذهبی این خواست را به یکی از مهمترین خواست های جامعه بدل کرده است. از نظر سازمان آزادی زن، سکولاریسم یک شرط لازم آزادی و برابری زنان است. عروج و قدرت گیری جنبش های مذهبی در جهان در

راستش بیشتر باید در نفرت ضد مذهبی مردم جستجو کرد. از مذهبی ترین شاخه های اپوزیسیون حتی خود ایدئولوگ های نظام شعار سکولاریسم می دهند. به غیر از نیروهایی که جدا مدرن و ضد مذهب هستند باقی به قول اتفاقی می زندند و فعلا جرات دفاع از مذهب را در برابر مردم جان له لب آمده از مذهب ندارند. حتی سازمان مجاهدین کردن قدرت مذهبی رضا نمی داد امروز شعار سکولاریسم می دهد. زمانی خانم رجوی ۹۰ درصد جامعه ایران را مسلمان می خواند و ده درصد باقی را متعلق به باقی مذاهب می دانست اما امروز پذیرفت شعار سکولاریسم از چنین جریاناتی نمایانگر تغییرات عمیقی در جامعه ایران است. ایدئولوگ های درون حکومت صدھا کتاب می نوشتنند که سکولاریسم و تفکر این جهانی را از رنگ بیاندازند اما امروز تمام ارتش قلم به دست اشان سعی می کنند کمتر از این حرف ها بزنند در یک کلمه باید بگوییم دفاع از مذهب کار انسانی است بغير از حزب دموکرات که جدیدا سازمان اسلامی تاسیس کرده است و اوج ورشکستی ناسیونالیسم کرد را با خوش خدمتی برای اسلامی ها باد زده است باقی همه در شعار جدایی دین از دولت متفق القولند.

پرسش: چه فرقی بین لایسیته و سکولاریسم هست؟

لایسیسم به معنای نگرشی

اصحابه با علی طاهری
علی طاهری کادر حزب اتحاد
کمونیسم کارگری-عضو
سازمان آزادی زن

**پرسش: مدتی است که بحث سکولاریسم در داخل و خارج ایران گسترش پیدا کرده. عده ای می خواهند دین را از دست دولت در بیاورند و به عرصه خصوصی ببرند و عده ای دیگر می خواهند دولت را از چنگال دین بیرون بیاورند.
تعريف شما از سکولاریسم چیست؟**

پاسخ: سکولاریسم به معنی جدایی دین از تمامی امور عمومی اجتماع است. این تفکر بیشتر بر بستر عصر روشنگری در اروپا شکل گرفت. سکولاریسم در اساس با این جهانی بودن و در تضاد با متفاہیزیک و رنگ رو حانی به دنیا زدن قرار دارد. بحث های اخیر سکولاریسم بیشتر بار سیاسی دارد. اما مشخصه بحث های اخیر این است که اولین بار در تاریخ تمام جنبش های اجتماعی در ایران شعار سکولاریسم می دهند. اینرا

رود اما دامن زدن قوانین اسلامی به این پدیده عصر حجر را نمی توان نادیده گرفت. همین امروز جامعه ایران تا حد زیادی مرزهای مردسالاری و نابرابری زن و مرد را در هم نورده است. اخلاقیات ضد زن و تعصبات مذهبی در میان مردم بیش از همیشه رنگ باخته است. اما این نابرابری در قانون جامعه به لطف دولت کثیف جمهوری اسلامی وجود دارد. زن در خانواده انقدر بی حقوق نیست که در قانون جمهوری اسلامی بی حقوق است. اگر به افکار عمومی رجوع کنید کمتر کسی را می بیند که از این قوانین حمایت کند و بیاید بگوید بر فرضمثال من موافق قانون خانواده یا سنگسار هستم. تغییر قوانین در یک جامعه به منزله تغییر فرهنگ جامعه به طرفه العین نیست اما وقتی افکار احادیک جامعه با قوانین موجود نمی خواهد این قوانین بیشتر به شکل یک وصله ناجور دیده می شود تغییر قوانین قرون وسطی در ایران می تواند به منزله عقب راندن به درجه زیارتی فرهنگ مردسالار باشد. امروز سیاست کلی در جمهوری اسلامی به گونه ای است که هر کس میزان حماقت و جنایت و نفرت ضد بشری بیشتری از خود نشان بددهد بیشتر پوئن کسب می کند این از تاکتیک های رژیم کثیف اسلامی است روزی متفکر و روشنفکر و اصلاح طلب می شوند یک روز مستقیم با زبان مترجمین و جلدینی چون عشرت شایق جلو می آیند. اما حکم این جلد بیش از هر چیز نمایانگر رشد و پیشرفت جنیش زنان و همچنین شکست اسلامی ها برای اسلامیزه کردن جامعه و خانه نشین کردن زنان است. حالا که با زندان و سرکوب و

قرار گرفته است که به راحتی نمی توان اثرا نادیده گرفت وضعیت تا جایی پیش رفت که مصباح یزدی ۹۰ درصد جوانان را فراری از دین نامید. حداد عادل از گشترش سکولاریزم در دانشگاه ها هشدار داد. اینها سی سال با زور و ضرب نتوانستند مزخرفات خود را در ذهن مردم کنند حالا با فلسفه و شعبده بازی جلو آمده اند دست امثال سروش و گنجی برای مردم ایران رو شده است این ها اسب صد بار باخته را شرط بندی می کنندیک قطرب سکولاریزم در جامعه ایران یک شب طومار امثال سروش و گنجی را در هم می پیچد. اسلام و مذهب نماینده ارجاعی ترین جنبش های ضد اجتماعی ایران است. نمایندگان اینها برای نجات دستگاه افت و لیشان ممکن است هزار و یک ترم اختراع کنند این در حالی است که افای گنجی پاسدار دیروز مبشر فلسفه هرمنوتیک شده است یعنی دنیا را می توان به هر دیدی تفسیر کرد اما این دنیای ایشان است دنیای مردم و جنبش های اجتماعی مترقب ایران با عینیات سرو کار دارد!

پرسش: با توجه به نقش مذهب در سی سال گذشته در تمامی نهادهای دولتی و غیر دولتی جامعه ایران، آیا می شود با تغییر قوانین موجود در جامعه، تعصبات مردسالارانه و ضد زن را در میان خود زنان از بین ببرد؟ از جمله مرجعین زن ستیزی چون عشرت شایق نماینده مجلس اسلامی که گفته است: "اگر ده زن خیابانی اعدام شوند، دیگر زن خیابانی نخواهیم داشت".

پاسخ: البته تاریخ مردسالاری شدن. همین امروز احکام مذهبی و کل دستگاه مذهب زیر و ستم بر زنان از عمر جمهوری اسلامی فراتر می

را باید در متن تحولات تاریخی که در ان اتفاق افتاده است بررسی کرد در مورد فرانسه این دوره مصادف بود با دوره بعد از انقلاب کبیر فرانسه که نیروهای پیاخته از انقلاب به مبارزه شدیدی بر علیه مذهب دست زندن نیروهای مذهبی چاره ای جز تسلیم و سر فرواردن در برابر نیروهای مترقب و انقلابی نداشتند. راستش این تغییر با ریختن کلی خون و مبارزه دامنه دار امکان پذیر شد و اینطور نبود که دستگاه مذهبی کوتاه آمدن از قدرت سیاسی را به راحتی پذیرد در مورد المان و مسئله یهودیان مسئله در بطن مبارزه فاشیست های آلمانی و آنتی سمیتیزم آن دوره می توان بررسی کرد. روشنفکرانی مانند برونو بائز بودند که یهودیان را به مسیحی شدن دعوت می کردند مارکس این راه حل هارا در جزوی به نام نقد مسئله یهود به نقد کشید اما اینها در برابر فشار فاشیست ها مجبور شدند زیر پرچم سکولاریسم برای مدتی به حیات اجتماعی خود تا مقطع ۵۷ و سی خداد شصت امکان تبلیغ داشتند توانستند به مدد پرأتیک و فعالیت خود فرنگی یک نسل از حامعه را عرض کنند. این امر به خصوص د ایران امکان پذیر است. زیرا ایران جامعه ای است که استعداد هر نوع تغییری دارد و اصولاً فرهنگ مردم از حکومت ها کیلومتر ها چلوتر است. البته نقش این حکومت ها در عقب نگه داشتن مردم را نایده نمی توان گرفت. اما در یک دوره آزاد هر کاری می توان کرد.

پرسش: در آمان و فرانسه ما شاهد سکولار شدن بخشی از مسیحیان و یا یهودیانی بودیم که در یک روند تاریخی و اجتماعی رفته رفته به یک فرهنگ سیاسی تبدیل شد. از نظر شما تصور یک مسلمان (عبدالکریم سروش و اکبر گنجی) سکولار و لایک در جامعه ایران امکان پذیر است؟

پاسخ: سکولاریزم این نوع جریاناتی که به ان اشاره کردید

سکولاریسم و لانیستیه را برای برقراری آزادی و برابری زن و مرد کافی ارزیابی می کنید؟

پاسخ: ایجاد جامعه ای سکولار و وضع قوانینی به نفع زنان اولین قدمی است که در راستای آزادی و برابری زنان و مردان یک جامعه می توان برداشت. اما صدالبته این کافی نیست. چرا که ما شاهدیم در جوامع به اصطلاح سکولارهنوز از ازادی زنان به طور کامل مشهود نیست در محیط کاری و محیط خانه زنان تحت استثمار و بی حقوقی هستند. اجحافات زیادی در این زمینه در حق زنان انجام می گیرد. تا جایی که مناسبات تولیدی دست و پای انسانها را بسته است صحبت از آزادی و برابری یک امر صوری است. این امر فقط در جامعه کمونیستی امکان پذیر است. شرط آزادی زنان و مردان آزادی کل جامعه است و این صورت نمی گیرد مگر آنکه دست و پای انسان از شرمناسبات تولید راحت شود. بازه این مرحله اول است اینها تماماً آزادی معنی می شود اما آزادی خلاقیت‌ها و اخلاقیات جدید در جامعه نوین می تواند معضل نابرابری زن و مرد را در مورد خاص و نابرابری در کل را یک جاریشه کن کند. در همین غرب به اصطلاح مدرن مردم از شر مذهب نسبتاً آزادند. اما هنوز زنجیر محکم تری به نام مناسبات اقتصادی بر دست و پایشان است. آزادی از شر سرمایه و مذهب و پا گذاشتن انسان به دنیای نوین پاسخگوی مسئله است. ■

سادگی امکان پذیر نیست جنبش های سکولار امروز باید به درستی ظرفیت های اعتراضی جنبش زنان را تشخیص دهنده

در امریکای لاتین خبر می دهد. اقدامات فوری که می توان انجام داد را به نظرم می توان در دو بخش خلاصه کرد: وضع

قوانین بر علیه خشونت بروی زنان و بالا بردن سطح امنیت زنان به واسطه راههای مختلف بعنوان مثال در هلند دستگاهی در اختیار زنانی که در معرض تهدید قرار دارند می گذارند که برای پیشبرد امر مبارزاتی است. سازمان آزادی زن مناسب ترین و رادیکالترين ظرف موجود است. بنابراین که ما بخواهیم تعریف بی خود کرده باشیم واقعیات ابژکتیو و حساسیت های سیاسی این سازمان نشاندهندۀ رادیکالیسم آن است. قدم دوم عقب راندن و حاشیه ای کردن جنبش ملی اسلامی است باید شراینه را از سر جنبش زنان جمع کرد. باید اینها را رسوا کرد اینها فرق چندانی با همان عشرت شایق ندارند سر و ته کرباسند.

فمینیسم به خودی خود شیر اطمینان سرمایه داری برای خالی کردن اعتراضات زنان است نوع اسلامی اش هم دقیقاً چنین نقشی دارد اینها فقط صرفاً مانند اسلام‌فشار خواستار کنترل و دهانه زدن به جنبش زنان هستند. در رابطه با خارج کشور فکر می کنم اولاً فعالیت خارج کشور باید صدای جنبش آزادی زن را در سطح دنیا زنده نگه دارند و ارتیباط این جنبش را با سازمانهای جهانی حفظ کنند. ثانیاً مداوم باید بر علیه تصویری که مدیا و رسانه های غرب هر روزه از اسلامی بودن جامعه ایران و چرندیاتی چون نسبیت فرهنگی بجنگند. به لطف پراتیک سازمان های رادیکال مدفع حقوق زن این امر تا حدودی برآورده شده است اما هنوز کافی نیست کوهی از کار وجود دارد.

پرسش: آیا دستیابی به

در این امر باید جنبش زنان را بخشنده خواهد بود؟

پاسخ: البته این امر شدنی است در این زمینه مثال مشخصی بزنم در کشورهای امریکای جنوبی خشونت نسبت به زنان امری رایج است. طبق شواهد آماری حدود ۵۰ درصد از این زنان توسط شوهران یا پدرانشان مورد ازار قرار می گیرند. این امر در رابطه با زنانی که موقعیت یکسان اقتصادی با مردان ندارند تشدید می شود. طبق امار بانک توسعه امریکای جنوبی ۴۱ درصد زنانی که فاقد شغل هستند مورد خشونت مردان قرار می گیرند این در مورد زنانی که شاغل هستند ۱۰ درصد است.

تا کنون حدود ۱۲ کشور امریکای لاتین قوانینی علیه خشونت زنان را تصویب کرده اند. سازمانهای غیر دولتی پناهگاههایی برای زنان ایجاد کرده اند. بیکی از مهمترین تغییراتی که رخ داد ایجاد پلیس زنان است که ابتدا در برزیل اجرا شد. وظیفه انها مشخصاً رسیدن به پرونده های خشونت علیه زنان است.

در یک شرایط چنین اقداماتی باید در دستور کار قرار گیرد. مسلمان اینها کافی نیست. باید برنامه ای برای ریشه کم کردن خشونت علیه زنان ریخت و بودجه ای برای آن تامین کرد. آمار تا کنونی از کاهش ۴۱ درصدی خشونت بر علیه زنان

در اینها به روز خودش از مردم و زنان معذرت خواهی خواهند کرد. اما امروز دیگر بسیار دیر است.

پرسش: خشونت سازمان یافته دولتی را علیه زنان می توان با تغییر حکومت امکان پذیر کرد. اما آیا هیچ تضمینی برای حذف انواع خشونتها در عرصه خصوصی هم وجود دارد؟

پاسخ: البته این امر شدنی است در این زمینه مثال مشخصی بزنم در کشورهای امریکای جنوبی خشونت نسبت به زنان امری رایج است. طبق شواهد آماری حدود ۵۰ درصد از این زنان توسط شوهران یا پدرانشان مورد ازار قرار می گیرند. این امر در رابطه با زنانی که موقعیت یکسان اقتصادی با مردان ندارند تشدید می شود. طبق امار بانک توسعه امریکای جنوبی ۴۱ درصد زنانی که فاقد شغل هستند مورد خشونت مردان قرار می گیرند این در مورد زنانی که شاغل هستند ۱۰ درصد است.

تا کنون حدود ۱۲ کشور امریکای لاتین قوانینی علیه خشونت زنان را تصویب کرده اند. سازمانهای غیر دولتی پناهگاههایی برای زنان ایجاد کرده اند. بیکی از مهمترین تغییراتی که رخ داد ایجاد پلیس زنان است که ابتدا در برزیل اجرا شد. وظیفه انها مشخصاً رسیدن به پرونده های خشونت علیه زنان است.

در یک شرایط چنین اقداماتی باید در دستور کار قرار گیرد. مسلمان اینها کافی نیست. باید برنامه ای برای ریشه کم کردن خشونت علیه زنان ریخت و بودجه ای برای آن تامین کرد. آمار تا کنونی از کاهش ۴۱ درصدی خشونت بر علیه زنان

آپارتاید جنسی باید ملغی گردد!

سرکوب مخالفین است. اما این بار اینها آنچنان افسار پاره کرده اند که خود از جنایت شان به هراس افتاده اند. از ترس بر ملا شدن شدت سبعت و درندگی شان جنازه ترانه را سوزانده اند، تا آثار جرم شان را پاک کنند.

سازمان آزادی زن صمیمانه به خانواده داغدار ترانه تسلیت میگوید. ما را در غم خود شریک بدانید. به همراه شما برای ترانه گریستیم. بعض همچنان گلوی ما را میپشارد. قلبمان از درد سنگین است. تمام مردم را در غم عظیم تان سهمی بدانید. دنیا از شنیدن این جنایت در دنک از درد آمد. اما باید به این جانیان گفت: ترانه را هم کشید با ترانه آزادی و برابری چه می کنید؟

این رژیم به روزهای آخر عمرش نزدیک شده است. مردم در کمین اینها نشسته اند و تا دستگاه کثیف لفت و لیس و جنایت اسلامی شان را به زیر نکشند از پا نخواهند نشست. مردم برای آزادی، برابری و رفاه به خیابان ها آمده اند. مردم آمده اند تا بساط آپارتايد جنسی را جمع کنند؛ آمده اند تا بساط حجاب اسلامی را برچینند؛ آمده اند تا سرکوب و اختناق، تبعیض و فساد و فقر و فلاکت را جارو کنند.

جانیان شرمندان باد! تک تک تان را به محکمه خواهیم کشاند. تک تک تان را به مجازات خواهیم رساند. هیچکدام تان را راحت نمیگذاریم. باید به سی سال سرکوب و جنایت، سی سال زجر و تحقیری که بر مردم تحمیل کرده اید، پاسخگو باشید. مردم در کمین تان نشسته اند، راه گریز ندارید.

اگر خواستار محکمه این جانیان هستین لطفاً پیشنهاد زیر را امضاء کنید:

[www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?
mk072009&1](http://www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?mk072009&1)

زنده باد آزادی زن!

آزادی، برابری، رفاه

سازمان آزادی زن

۲۶ تیر - ۱۳۸۸ ژوئیه ۲۰۰۹

سازمان آزادی زن

Women's Liberation - Iran

جانیان شرمندان باد!
تک تک تان را محکمه خواهیم کرد!

چند روزی بود که نام و عکس زیبای ترانه موسوی در وبلاگ ها میگشت. همه از سرنوشت در دنک این دختر و از بلایی که این رژیم جنایتکار زن ستیز اسلامی بر سر این زن جوان آورده، صحبت میکردند. اخبار از دستگیری، شکنجه شدید و تجاوز دستجمعی و حشیانه به ترانه که در روز ۷ تیر در حوالی مسجد قبا دستگیر شده حکایت میکرد. گفته میشد که مرد ناشناسی به خانواده ترانه تلفن زده و از انتقال وی به بیمارستان خبر داده است. گفته که او مشکل "ناموسی" داشته، تصادف کرده و به بیمارستان برده شده است. این جانیان به مادر و پدر در دمند ترانه گفته اند که رحم و مقدع او پاره شده است. مادر و پدر به بیمارستان میروند ولی اثر و نشانی از ترانه بست نمی آورند. فقط یک یک پرستاریه آنها میگوید که ترانه را بیهوش به بیمارستان آورند و بیهوش نیز از بیمارستان بردنده. پس از چند روز اضطراب، درد و غم و بی اطلاعی، روز چهارشنبه ۲۴ تیر ماه ۸۸ این مادر و پدر داغدیده مطلع میشوند که پیکر سوخته ترانه در بیابان های بین کرج و قزوین پیدا شده است.

شفاوت و ظرفیت جنایتکاری این رژیم شهره خاص و عام است. این نظام آدمکش های زنجیره ای است. تجاوز به دختران و زنان در زندان یکی از روش های شناخته شده این جانیان اسلامی در

سازمان آزادی زن

Women's Liberation - Iran

جانیت راسیستی

برگزار شد. مرد متهم در دادگاه به مروه حمله کرده و وی را با ضربات چاقو به قتل رساند. وی همچنین به همسر مروه که برای دفاع از همسرش دخالت کرده بود حمله و او را نیز مجرح کرد.

بر اساس گزارش روزنامه (تاز) آلمان، آنکه از ارتباط خود با حزب نئونازی "ان پی دی" که به داشتن تمایلات راست افراطی نژادپرستانه معروف است، اعتراف کرده است. همچنین روزنامه (سیت) به نقل از دادستان آلمان اعلام کرد: تحقیقات خود را در مورد علت این حادثه آغاز کرده است تا مشخص شود که آیا اسلام سنتیزی در این قضیه دخالت داشته یا مخالفت با "مهاجران".

سازمان آزادی زن قاطعه این جنایت راسیستی را محکوم میکند. بمنظور مقابله با راسیسم و جلوگیری از رشد فاشیسم در جامعه باید قطب آزادیخواهی، برابری طلبی و سکولاریسم را تقویت و تحکیم کنیم و قاطعه هر دو قطب تروریسم دولتی و اسلامی را طرد و افشاء نماییم.

زنده باد آزادی زن

زنده باد آزادی، برابری، سکولاریسم

سازمان آزادی زن

۱۵ ژوئیه ۲۰۰۹

مروه شریینی، زن ۳۱ ساله ای که با همسر خود جهت ادامه تحصیل در شهر درسدن آلمان زندگی می کرد، در مقابل چشم فرزند خردسالش، با ضربات چاقو به قتل رسید. طبق گزارش مطبوعات اروپایی "مروه شریینی" علیه مرد جوانی به نام آنکه او را بخارط محجبه بودن "ترویریست" خوانده شکایت کرده بود. دادگاه بررسی به این شکایت روز چهارشنبه هفته گذشته

رهائی زن رهائی جامعه است!

سازمان آزادی زن

Women's Liberation - Iran

شادی صدر ربوده شد!

به گزارش میدان زنان، اوپاش رژیم اسلامی شادی صدر، فعال جنبش حقوق زن را بشکلی وحشیانه در ساعت ۱۱:۳۰ روز ۲۶ تیر ربوبدند و به نقطه نامعلومی منتقل کردند.

هنگام حمله به شادی صدر تعدادی از دوستان وی همراه او بودند. شادی صدر ابتدا کوشید با کمک همراهان خود از دست این اوپاش فرار کند، اما متاسفانه این تلاش بی ثمر بود و اوپاش اسلامی موفق شدند شادی صدر را خود ببرند.

سرکوب، ترور، شکنجه و اعدام مخالفین رژیم و فعالین حقوق زن، حقوق مدنی و انسانی یک ابزار همیشگی جمهوری اسلامی برای حفظ قدرت بوده است. اما در ماه اخیر، در شرایطی که جنبش مردم برای آزادی، برابری، رفاه علیه این رژیم سرکوبگر ضد زن وسیعاً به میدان آمده و در پک نبرد رو در با آن قرار گرفته است، جمهوری اسلامی بر ابعاد و شدت سرکوب افزوده است. سرکوب وحشیانه مردم در خیابان‌ها، دستگیری و ربوبدن افراد و انتقال آنها به محل های امن برای شکنجه وسیعاً به پیش برده میشود. تاکنون ده ها نفر به وحشیانه ترین شکلی به قتل رسیده اند. ندا، سهراب، اشکان، یعقوب و ترانه تنها چند نام در میان ده ها است.

زنان طی این خیزش عظیم مردمی نقشی بسیار چشمگیر داشته اند. رژیم اسلامی خوب میداند که زنان و جنبش آزادی زن یک دشمن سرسخت نظام هستند. خوب میداند که جنبش آزادی زن به میدان آمده است تا نظام آپارتاید جنسی را به زیر کشد. اوپاش اسلامی از

جنبش آزادی زن بشدت در هراسند. ربوبدن فعالین حقوق زن، تلاشی برای ارتعاب و ساخت کردن این جنبش است. اما جنبش آزادی زن آگاه است که دیگر نمیتواند در نیمه راه توقف کند؛ میداند که توقف در نیمه راه یعنی تحمل سرکوب باز هم بیشتر و خشن تر. بلایی که این اوپاش بر سر ترانه موسوی آوردند قرار است درسی باشد برای تمام زنان و دخترانی که در مقابل "فرمان الهی" ایستادگی میکنند. رژیم اسلامی دارد یکبار دیگر فرمان سی سال پیش را تکرار میکند: "یا روسربی یا توسری".

اما، اینها تقلاهای پیش از مرگ است. تصاویر تغییر می بایند. صحنه های پرشور و افتخار آمیزی که در خیابان های کشور آفریده میشود، دارد سرنوشت رژیم اسلامی را رقم میزند. این شجاعت، استقامت و از خود گذشتگی قابل تحسین حاصل عزم جرم شده مردمی است که دیگر بردگی را نمی پذیرد، دیگر سرکوب و اختناق را تحمل نمیکند. ایران اکنون جامعه ای است که شهر و ندان عادی آن به قهرمانان تاریخ ساز بدل شده اند. این آغاز پایان این رژیم ضد زن اسلامی است. این مزدوران باید بدانند که در مقابل مردم برای تمام این جنایات پاسخگو خواهند بود. همه این جنایان را محکمه خواهیم کرد.

سازمان آزادی زن ربوبدن شادی صدر و کلیه فعالین حقوق زن را قاطع‌انه محکوم میکند. راهی سخت و پر مشقت در پیش داریم. اما تا آزادی و برابری فاصله زیادی نداریم. باید به بساط سرکوب و اختناق، زن ستیزی و نابرابری پایان دهیم.

اگر خواهان محکمه این جنایان هستید، پیش زیر را لطفاً امضاء کنید:

[www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?](http://www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?mk072009&1)

mk072009&1

ستم بر زنان موقوف، سرکوب زنان منوع، زنده باد آزادی زن

سازمان آزادی زن

۲۶ تیر

۸۸

یا در تهدید اعدام قرار دارند. بعضی از زندانیان در لحظه دستگیری مورد ضرب و شتم نیروهای گوناگون انتظامی رژیم قرار گرفته و مجروح و زخمی هستند. آنها بدون در اختیار داشتن امکاناتی، همچنان در سلوهای انفرادی و زیر سخترین شکنجه ها قرار دارند.

رژیم اسلامی با سبیعتی وحشیانه به جان مردم افتداده است و از هیچ شکنجه و جنایتی برای حفظ قدرت فرو گذار نمی کند. مردم حکم به رفتن این رژیم داده اند. باید این رژیم را به زیر کشید. دنیا با احترام و تحسین به مبارزات شجاعانه مردم برای آزادی، برابری، رفاه و به زیر کشیدن رژیم اسلامی خیره شده است. باید حمایت و همبستگی بین المللی را فعالانه به میدان آورد.

سازمان آزادی زن با تمام قوا برای سازماندهی یک همبستگی بین المللی با مبارزات مردم برای آزادی، برابری و رفاه میکوشد. ما برای به محکمه کشیدن سران رژیم اسلامی به جرم جنایت علیه پیشریت تلاش میکنیم. لطفاً این پیشنهاد را امضاء کنید:

<http://www.petitiononline.com/mk072009/petition.html>

زنده باد آزادی زن

سازمان آزادی زن

۱۳ ژوئیه ۲۰۰۹

دو زن در خطر اعدام

به "جرائم ارتداد"

بر اساس گزارشی از سوی نزدیکان دو زندانی جوان به نامهای مرضیه امین زاده و مریم رستم پور، این دو زن جوان در خطر اعدام به جرم "ارتداد" هستند. رژیم ایران این دو زن جوان را که در ۱۵ اسفندماه ۱۳۸۷ (۵ مارس ۲۰۰۹) در منزل مسکونیشان در تهران دستگیر شده بودند به جرم اقدام علیه امنیت ملی زندانی کرده است. مرضیه و مریم در هفته های گذشته به بخش زنان زندان اوین منتقل شده اند. در این بخش اکنون تعداد بسیاری از زنان و دخترانی که در اعتراضات اخیر دستگیر شده اند، زندانی هستند. طبق گزارش خانواده ها و وکیل مرضیه و مریم در شرایط حاضر حداقل ۶۰۰ زن در این بخش زندانی هستند.

وضعيت زندانیان بسیار سخت و غیرقابل تحمل است. زندانیان تحت شکنجه های وحشیانه، تحقیر و آزار دائمی قرار دارند. تعدادی از زندانیان زیر شکنجه جان باخته اند و گزارشاتی حاکی از آن است که تعدادی تحت پوشش قاچاق مواد مخدراً اعدام شده و

نه به مجازات اعدام = نه به جمهوری اسلامی!

شکنجه جان خود را از دست داده اند، تعدادی نیز اعدام شده اند. اینها تقلا های بیش از مرگ رژیم اسلامی است. اما باید قاطعه نه به آن اعتراض کرد. باید مانع کشتار بیشتر این رژیم جنایتکار شد. سردمداران رژیم اسلامی باید برای جنایت علیه بشریت محکمه شوند.

سازمان آزادی زن خواهان لغو فوری حکم اعدام شهلا جاهد و تمامی احکام اعدام در زندان های رژیم است سازمان آزادی زن از شما مردم آزادیخواه و برابری طلب که تاکنون بارها در مقابل اینگونه جنایات رژیم اسلامی ایستادگی کرده اید، می خواهد که یکبار دیگر صدای اعتراضتان را بشکلی رسا و متعدد علیه حکم اعدام بلند کنید. وقت زیادی باقی نیست. این پروسه مرگ تدریجی را می شود متوقف کرد.

سازمان آزادی زن پیشنهای برای محکمه سران رژیم اسلامی تهیه کرده است، از شما میخواهیم که این پیشنهاد را امضاء کنید:

[www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?](http://www.petitiononline.com/mod_perl/signed.cgi?mk072009)
mk072009

زنده باد آزادی زن
آزادی، برابری، رفاه حق مسلم ما است
سازمان آزادی زن
۱۳ ژوئیه ۲۰۰۹

رژیم اسلامی در صدد اعدام شهلا جاهد طبق گفته رسانه های رژیم اسلامی، قرار است شهلا جاهد بزودی اعدام شود مبارزات گسترده ای علیه اعدام های وحشیانه رژیم اسلامی انجام گرفته است. این مبارزات موقفيت هایی نیز کسب کرده اند و تاکنون از اعدام تعدادی جلوگیری کرده اند. اما در شرایط اوجگیری اعتراضات حق طلبانه مردم برای آزادی، برابری و رفاه رژیم اسلامی طی ماه گذشته بیش از ۵۰ نفر را اعدام کرده و در صدد است ۱۲ نفر دیگر را نیز بزودی اعدام کند. در این میان شایعه اعدام قریب الوقوع شهلا جاهد وسیعاً پخش شده است.

تاکنون شرایط بسیار حساسی است. رژیم اسلامی حکم سرنگونی خود را در خیابان ها شنیده است. سقوط و خواری را در مقابل چشمان خود می بیند. از این رو وحشیانه سرکوب میکند. هر روز تعداد زیادی را دستگیر و شکنجه میکند. تعدادی جوان تاکنون زیر

پیشنهاد امسایه کردن.
در همین راستا و درجهت جلب حمایت شهروندان گوتبرگ، تلاش خواهیم کرد در روزهای زوج هفته های آینده نیز میز اطلاعاتی را در محل برونس پارکن واقع در مرکز شهر گوتبرگ برقرار سازیم. آدرس تومار اعتراضی مشترک سازمان آزادی زن و مرکز پیگرد سران رژیم اسلامی:

<http://www.petitiononline.com/mk072009/petition.html>

زنده باد آزادی زن

سازمان آزادی زن و مرکز پیگرد سران رژیم اسلامی به جرم جنایت علیه مردم ایران

Tel: 0046 0737 262622 www.azadizan.net

گزارش برگزاری میز اطلاعاتی سازمان آزادی زن و مرکز پیگرد سران رژیم اسلامی!

بدنبال چاپ و توزیع وسیع دادخواست سازمان آزادی زن و مرکز پیگرد رژیم اسلامی، واحد گوتبرگ سازمان آزادی زن بمنظور جلب حمایت مردم از این دادخواست و مبارزه مردم برای آزادی، برابری و رفاه، در روز ۱۷ تیر اقدام به برگزاری میز اطلاعاتی در مرکز شهر گوتبرگ سوئد نمود. سه خواستی که در این دادخواست مطرح شده است بقرار زیر است:

- رد اعتبارنامه رژیم اسلامی بعنوان دولت ایران و اخراج مقاماتش از همه نهادهای بین المللی؛
 - مسدود کردن حسابهای سران رژیم اسلامی در بانکها و نهادهای بین المللی؛
 - محکمه سران رژیم اسلامی به جرم جنایت علیه مردم ایران؛
- قابل ذکر است که به دلیل همزمانی با دهمین سالگرد روزهایی که جنبش سرنگونی طلبی لرزه بر اندام رژیم اسلامی انداخت، نمایشگاهی از سرکوب مبارزات دانشجویی در سال ۷۸، جنبش زنان، جنبش کارگری و اعدام جوانان در محل نصب شده بود. صدها اطلاعیه توسط فعالین سازمان آزادی زن پخش شد. در طی ۴ ساعت برپایی میز اطلاعاتی، رهگذران و بخصوص جوانان در عین ابراز انزعجار از رژیم جمهوری اسلامی با اشتیاق فروان

نشریه آزادی زن از انتقادات و پیشنهادات شما استقبال می کند.
مطلوب، انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما ارسال کنید.

رئیس سازمان آزادی زن آذر ماجدی: azarmajedi@yahoo.com
هیئت تحریریه نشریه سازمان آزادی زن: azadizan@gmail.com یا www.azadizan.com
آدرس سایت: www.azadizan.net یا www.azadizan.com